

ganffe overensstemmende med det, General Naas-
løff tænkte, og at jeg kan være fuldstændig enig
med ham i det, som var det Væsentlige i hans
Plan. Det Væsentlige var nemlig, saavidt jeg
forstod, at vi ikke som tidligere blot skulde bygge
Skibe saaledes, at naar de kun ikke havde et større
Dybtgaende, end at de kunde løbe gennem Drog-
den, var det nok, det vil altsaa sige Skibe, som
vare udelukkende bestemte til at kæmpe paa det
aabne Hav; men at man derimod for alle Skibes
Befkommende skulde tage nøie Hensyn til vore
Farvandes Befæfthed. Dette anser jeg som sagt
for at være det Væsentlige, og paa det Stand-
punkt staar jeg ogsaa. Naar han saa derimod
talte om det 12 Fods Dybtgaende, saa antager
jeg det ganffe sikkert for at være en Feil, hvad
han ogsaa senere selv synes at have anerkjendt.
Man vilde nemlig ikke med det Dybtgaende, som
desuden ikke vilde have bragt den Hovedfordel, han
ventede deraf, kunne faae tilstrækkelig kraftige
Skibe. Desuden tror jeg ogsaa, at hans Mod-
stand mod de noget mere dybtgaende Skibe vilde
have været svækket meget betydeligt, naar disse
bleve foreslaaede i Forbindelse med den Foran-
staltning, jeg nævnte, nemlig ogsaa at give Fla-
den et Støttepunkt i Storebelt, idet hans Frygt
vistnok væsentlig var den, at da vi kun have een
befæstet Havn, nemlig Kjøbenhavn, hvor disse
større Skibe kunde søge hen, kunde vi risikere,
at man i en Krig mod en overlegen Sømagt slet
ikke turde sende dem bort fra Sundet. — Med Hensyn
til de Betragtninger, som fremkom fra den ærede
Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds
(Luzen), skal jeg bemærke, at jeg ikke kan dele
hans Opfattelse af, at der skulde være indsat for
mange høiere Officerer i Forslaget, men det er
jo Noget, som man ikke ret vel kan disputere om
her, men som man lettere kommer til Enighed om
i Udvalget. At det skulde være næsten, som han
mente, latterligt, at man skulde have 2 Admiraler
til at føre Flaaden, naar den var udviklet til
det Standpunkt, jeg har tænkt mig, kan jeg paa
ingen Maade indse. En Division, der bestaar af
3 Pantserbatterier, en Del andre Skibe og en halv
Snes Kanonbaade, synes at være en saadan
Styrke, som man ogsaa paa andre Steder anser
for passende til at føres af en Admiral. Han
anteede dernæst over, at Flaadens Høifkommande-
rende ikke længere er sat som Chef for Orlogs-
værftet. Det er naturligvis noget, man kan have
forskjellige Anskuelser om. Jo mere jeg har tænkt
paa den Ting, jo mindre har jeg synes om den,
og jo mere har jeg været overbevist om, at Fla-
dens høifkommanderende Admiral ikke bør være
Chef for Orlogsværftet, for saa vidt vel at mærke
denne Admiral skal være Admiral, det vil sige en
saadan Mand, som er designeret til at føre Fla-
den; de to Ting kunne ikke gaa sammen. Det ind-
rømmede for saa vidt ogsaa det ærede Medlem;
men han mente, at man ikke burde have

en bestemt Mand designeret i Fredens Tid til
at føre Flaaden, thi saa havde man mere frit
Valg ved Krigens Udbrud. En saadan Betragt-
ning er oftere kommet frem; men det forekommer
mig dog virkelig, at man overalt er gaaet over
til den Anskuelse, at man i Fredens Tid bør være
beredt saa vidt mulig med alt, ogsaa med det
Personelle, saaledes som man vil bruge det i
Krigen. Dermed skal naturligvis ikke siges, at
Regjeringen skal være absolut bunden til denne
Mand i Tilfælde af Krig. Der kan naturligvis
ikke Forandring i saa Henseende saavel som i an-
dre, men at en bestemt Mand har tænkt paa
den Opgave, har havt al den Anledning, som
Tjølfsen af det muligt kommende Ansvar giver
ham til at sætte sig ind i de Ting, der ere
nødvendige, f. Ex. Taktik, og mange andre Ting,
det tror jeg rigtignok er langt at foretrække for
at tage et Greb blandt Kommandørerne i det
Dieblit, Krigen bryder ud; thi hvorfor man bedre
skal kunne vælge den Kommanderende i det Die-
blit, Krigen bryder ud, end vælge under rolige
Forhold den mest passende Kommandør til
Admiral, kan jeg ikke se. Naturligvis følger det
af en saadan Ordning, hvor Admiralen er desig-
neret Chef for Flaaden, at en Admiral ikke
kan blive staaende længere i denne Post, end han
virkelig er fuldt i Stand til at gaa tilfjøs. Dette
maa udføres, hvor smukt det forøvrigt kunde være,
at en ældre vel tjent Admiral blev staaende
længere i Marinen. Det ærede Medlem omtalte
dernæst ogsaa Valgforfremmelse. Ja, jeg skal
indrømme, at jeg aldrig har været nogen stor
Under af Valgforfremmelsen som Regel, men
paa den anden Side synes jeg nok, at dette
System nu angribes for meget fra forskjellige
Sider. Jeg kan dog i det Mindste erindre fra
min Ungdom, at det Indtryk, jeg da fik af Virk-
ningen af det udelukkende Anciennitetsavance-
ment, som dengang fandt Sted i Flaaden, ikke
var heldigt. Der var saaledes mange Mænd
i de ældre Klasser, hvis Alder neppe havde tilladt
dem at gaa tilfjøs. At der er fremkommet saa-
danne Ting, som at Ancienniteten mellem de Offi-
cerer, der ere forfremmede paa samme Dag til
en høiere Stilling, samtidig forandres, er jo ikke
nogen absolut nødvendig Følge af Forfremmelse
efter Valg. Om det er rigtigt eller ikke, skal
jeg ikke udtale mig om; men det behøver ikke at
finde Sted. Jeg skulde dernæst rette nogle Ord
til det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valg-
kreds (Berg), men jeg skal ikke følge ham i,
hvad man vel nok kan kalde den store Galvdel
af hans Udviikling, idet denne omfattede saa mange
Ting, der dog i hvert Fald ikke særlig omhand-
lede Flaadens Ordning. I Anledning af de For-
maal, som det ærede Medlem omtalte, at der
kunde stilles til Forsvaret i det Hele, tror jeg
dog at maatte bemærke, at for Regjeringen har
der kun været det Formaal at værgе om vort